

EUSKAL-ERRIA¹

**«Audite insulæ; et attendite populi de longe: Non tamen
extincta est lux mea; mea semper gloria vivet»**

AIREA: Pello Josepe.

Ikusten det nik, Euskal-Erria
Sarri doayez apaiña,
Goraturikan eunki bateko
Estali zuben burtiña.
Euskalduna naiz, ta ¿nork sendatu
Nork bada, nik dedan miña,
Ikusirikan oso banaita
Gure Euskal-Erri fiña?

¡Zer gozatsua dan gure Erria!
An dago mendi aundiya,
Isill isillik onen azpitik
Dijoa ibai garbiya;
Nekazariyak achurkatua
Dauka bere lur guztiya,
Ortik atera dezan beretzat
Ta besterentzat biziya.

Eche churiyak alde danetan,
Nekazariyak lanean,
Guztiya dago oso alaiya
Eta gu denak pakean;

Ara berriz or, aritz pollit bat
Mendi tontorren aurrean,
Chori gañuak or du kabiya
Aritzen adar batean.

Egun guztiyan aitzen da oyen
Zoragarriko kantua,
Ta eguerdiyan onekin batez
Kanpaya baten orrua;
Nekazariya orain burutsik
Angelus- en errezua
Esaten dago, jechirik nmill
Lurrera bere burua.

Eskatzen dago, Jaungoikoari
Eguneroko ogia,
Bera bakarrik da doatsua,
Aundi ta zoragarria,
Chikitandikan ikasi zuben
Bere urrezko legia,
Ta ezagutzen zein dan lurreko
Eta zeruko Jabia.

(1) Composición premiada con *mención honorífica* en los Juegos florales celebrados en esta ciudad en 1894.

Ara an berriz andre liraiñ bat,
 Oso ederra, oñ-utsik,
 Bere illetik bi motots eder
 Dauzka atzera chinchillik,
 Tratuba bere buruan artu
 Eta dijoa bakarrik
 Erri batera, ori saltzera
 Bere baserri churitik.

Erriyan bada aitzen da gozo
 Chistu-soñuaren otsa,
 Neska ta mutill dantzan dabilta
 Au da erriko jolasa!
Abe Mariya jotzen da eta
 Gure Jaunari otoitza
 Egiteri zayo biyotzetikan
 ¡Orain den-dena da utsa!

Begira nago arrats illunan
 Mendiyen beste aldera;
 Isill-isillik dago guztiya;
 Arrantzalia kayera
 Dijoa bada sarturik umill
 Saskiyakin chalupera,
 An itsasuan eguneroko
 Ogiya dezan atera.

An irrutiyan mendi aundiya
 Egiten dute marrua;
 Sutan ai dira nere anayak
 Garaitu nayan diabrua;
 Ez dute nai ez, beren lurrean
 Ikusi iñondik lausua,
 Joateko beti bide artatik
 Onek nun duben pausua.

Euskal-Erriko semea beti
 Izan da alimotsua,
 Osoro balio-bagetu dezan
 Diabruaren musua;
 Eskuan ernai bere ezpata,
 Biyotzian Jaungoikua,
 Ez dedin aztu ez, sekuletan
 Gernikako aritz santua.

Esango du, bai, Euskal-Erriyak
 Berriro: ¡Mundu guztiya
 Aitu! ¡Ez da oraindikan itzali
 Nere biziko argiya;
 Atozte eta, ikusirikan
 Nere balio aundiya,
 Esan zazute:—ezin da iñolaz
 Atera zuri biziya!

RAMON INZAGARAY-KOAK.

